

Chương 349: Thám Hiểm Lâu Đài Ma Vương
(1) - Tàn Dư Còn Lại Sau Chiến Tranh
(Số từ: 3921)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:31 PM 12/04/2023

Bằng cách này hay cách khác, tôi đã đến thăm Darklands trong kỳ nghỉ hè và bây giờ, trong kỳ nghỉ đông, tôi thấy mình trở lại.

Tất nhiên, người bạn đồng hành của tôi đã thay đổi từ Ellen, anh hùng tiếp theo, thành Công chúa và kiếm sĩ vĩ đại nhất của lục địa.

Điểm đến mà tôi và Ellen hướng tới được coi là vùng ngoại ô của Darklands.

Lâu đài Ma vương mà chúng tôi phải ghé thăm lần này nằm sâu trong Darklands. Các lực lượng liên minh đã tiến lên trong một bước đột phá duy nhất, chiếm được Lâu đài Ma vương, nhưng lộ trình hành quân của họ đã khiến các khu vực xung quanh chưa được khám phá.

Dự án tiên phong của Darklands được dẫn dắt bởi các mạo hiểm giả, nhưng họ vẫn chưa thể bao phủ một khu vực rộng lớn.

Đoàn khởi hành chỉ có tôi, Saviolin Tana và Charlotte. Không cần thêm người hộ tống hay

người phục vụ, và việc huy động một lực lượng lớn sẽ chỉ gây ra hỗn loạn.

“Chúng ta sẽ phải đi qua khá nhiều cổng dịch chuyển, thưa Công chúa.”

“Đúng vậy.”

Các lực lượng liên minh đã xây dựng các cổng dọc đều đặn trong thời gian tiến quân để tiếp tế cho quân đội của họ. Đương nhiên, những cánh cổng này sẽ là điểm đánh chặn quan trọng của quân đội trong chiến tranh.

Kế hoạch của chúng tôi là đi qua một loạt các cổng dọc lớn để đến căn cứ tiền phương của Egesian và sau đó đi thẳng theo tuyến đường tiến công của lực lượng liên minh đến Lâu đài Ma vương.

Sẽ mất một chút thời gian để kích hoạt các cổng không hoạt động, nhưng với một cổng dịch chuyển được lắp đặt ngay trước Lâu đài Ma vương sau chiến tranh, thời gian di chuyển thực tế của chúng tôi sẽ không quá dài.

Charlotte trông có vẻ căng thẳng.

Lâu đài Ma vương giống như địa ngục đối với cô.

Cô ấy đang trở lại một nơi mà cô ấy không bao giờ muốn gặp lại, hy vọng rằng có thể có manh mối dù là nhỏ nhất để giải quyết tình trạng của cô ấy.

Cảm xúc của Charlotte rất phức tạp, và tôi đã chia sẻ chúng.

***

Tại thời điểm này, Lâu đài Ma vương đã bị Quân đội Đế quốc chiếm đóng. Họ đã cướp phá lâu đài một cách triệt để, nhưng việc tìm kiếm và điều tra toàn bộ lâu đài vẫn chưa kết thúc.

Sau khi đi qua căn cứ tiền phương Egesian và nhiều công dịch chuyển, nhóm của tôi đến Lâu đài Ma vương nhanh hơn nhiều so với dự đoán của chúng tôi.

"..."

"..."

"..."

Cả Charlotte và tôi đều không nói nên lời khi nhìn vào khung cảnh hoang tàn của Lâu đài Ma vương. Tòa lâu đài xám khổng lồ sừng sững dưới bầu trời mùa đông trong xanh.

Dấu vết của chiến tranh vẫn còn trong Lâu đài Ma vương.

Các bức tường mang dấu vết của vô số Ma pháp và vũ khí công thành.

"Đây là... Lâu đài Ma vương?"

Saviolin Tana không tham gia Chiến Tranh Nhân Ma và lần đầu tiên nhìn thấy Lâu đài Ma vương. Tôi không biết cảm xúc của cô ấy như thế nào khi nhìn vào dấu vết chiến thắng vĩ đại của nhân loại.

Chúng tôi không có kế hoạch thông báo về sự xuất hiện của mình vì việc này chắc chắn sẽ bị Bertus biết. Một sự hỗn loạn sẽ phát sinh nếu những nhân vật cấp cao đột nhiên xuất hiện tại nơi đóng quân.

Do đó, cả ba chúng tôi lật áo choàng khi đến gần Lâu đài Ma vương.

"Thưa Điện hạ, tôi là Bá tước Alfred, đang thực hiện nhiệm vụ của người chỉ huy tổng thể đồn trú của Lâu đài Ma vương."

Chỉ có viên chỉ huy, người đã nhận được thông báo trước về việc chúng tôi đến, đã ra đón chúng tôi một mình.

Tôi có cảm giác rằng Charlotte và Saviolin Tana đang cố gắng ngăn chặn bất kỳ sự náo động không cần thiết nào.

"À, ta hiểu rồi. Rất vui được gặp ông, Bá tước Alfred."

Sức mạnh của Charlotte có liên quan đến Ma vương, và Bertus có thể đã nhận thức được điều này. Cô ấy chỉ đơn giản là không sử dụng nó như một vũ khí.

Do đó, Charlotte đã đến đồn trú của Lâu đài Ma vương dưới chiêu bài kiểm tra. Cô thì thầm giải thích nhỏ với tôi.

Mặc dù nó không phải lúc nào cũng hoạt động, nhưng có một cổng dọc ở đây, làm cho tình hình tiếp tế cho đơn vị đồn trú trông khá tốt. Thay vì lều trại, các tòa nhà thích hợp được xây dựng xung quanh Lâu đài Ma vương, và quân đội dường như tập trung vào việc khám phá và nghiên cứu hơn là chiến đấu.

Theo sự dẫn đường của Chỉ huy Alfred, chúng tôi tiến về sở chỉ huy đồn trú.

Chuyến thăm của chúng tôi không hoàn toàn là một bí mật, nhưng nó cũng không được thông báo công khai. Chỉ có rất ít người trong đồn, kể cả chỉ huy, biết rằng chúng tôi sẽ đến hôm nay.

Bá tước Alfred dường như nghĩ về tôi như một người phục vụ bình thường.

Sau bữa cơm ngắn ngủi với tư lệnh, ông dẫn chúng tôi vào phòng sơ đồ của sở chỉ huy.

Mục đích rõ ràng của Charlotte là kiểm tra tình trạng điều tra của Lâu đài Ma vương.

Ở giữa phòng bản đồ, có một mô hình kiến trúc của Lâu đài Ma vương, và các bức tường được lấp đầy bởi những hình vẽ dường như đang nhăm vào lâu đài.

"Lâu đài Ma vương rất lớn, vì nó là nơi ở của Ma vương. Vì vậy, việc thăm dò vẫn chưa được hoàn thành."

"...Chỉ có nhiều đó thôi sao?"

"Vâng."

Mô hình kiến trúc mô tả rất chi tiết những bức tường bị sụp đổ của Lâu đài Ma vương.

Trên thực tế, Lâu đài Ma vương khá lớn.

Giống như kích thước của Cung điện Hoàng gia là rất lớn, Lâu đài Ma vương cũng vậy.

Trong khi Cung điện Hoàng gia có một cung điện ở mỗi hướng trong bốn hướng chính, thì Lâu đài Ma vương có một Cung điện rất lớn ở trung tâm, dành cho Ma vương, và được bao quanh bởi vô số tòa nhà phụ trợ có quy mô đáng kể.

"Thật ra, vẫn còn những khu vực có bất hoạt động, vì vậy chúng tôi đang tiến hành thăm dò một cách thận trọng để tránh thương vong cho đến khi chúng tôi hiểu rõ về chúng..."

Cho dù những lời của Charlotte có giống như lời chỉ trích hay không, người chỉ huy lắc đầu với vẻ mặt bối rối.

"Ta nghĩ tiến hành một cách thận trọng là đúng đắn, không việc gì phải vội. Ta không có ý xúc phạm gì đâu, thưa Chỉ huy."

"Tạ ơn, Điện hạ."

Lâu đài Ma vương quá lớn nên việc khám phá vẫn chưa được hoàn thành.

Lý do là sự hiện diện của các khu vực mà bấy vẫn còn hoạt động.

Mặc dù bên ngoài có thể được xây dựng như vẻ ngoài của nó, dẫn đến việc xây dựng mô hình, nhưng vẫn còn những phần chưa được khám phá trên bản vẽ nhắm mục tiêu.

Tuy nhiên, người chỉ huy bắt đầu giải thích, chỉ vào các bản vẽ mục tiêu và mô hình ba chiều của các bộ phận đã được tiết lộ.

Tòa nhà phụ, lớn như chính cung điện, là một doanh trại.

Tôi cảm thấy khá lạ khi nghe về một điều gì đó mà tôi không biết về Lâu đài Ma vương từ chỉ huy đồn trú, vì tôi là hoàng tử của Ma giới.

"Người ta cho rằng đội quân thường trực đã đóng quân trong doanh trại. Tuy nhiên, dù nó có lớn đến đâu, nó cũng không thể chứa được tất cả những con quỷ và quái vật đã chiến đấu chống lại chúng ta trong Chiến Tranh Nhân Ma. Vì vậy, chúng tôi cho rằng chúng đã triệu tập quỷ từ các khu vực khác đang cư trú ở đó."

"Điều đó có ý nghĩa."

Trong chiến tranh, quân số tại Lâu đài Ma vương đã vượt xa khả năng tiếp nhận.

Người chỉ huy nói thêm rằng sẽ không có nhiều quân như vậy trong Lâu đài Ma vương trong thời bình.

"Ở tầng một của cung điện Ma vương, có các tiện nghi sinh hoạt, chẳng hạn như phòng ăn và phòng khiêu vũ. Và ở trung tâm của cung điện, mọi người có thấy khoảng sân này không?"

"Đúng."

Trung tâm của Cung điện Ma vương mở, và có một không gian rộng mở.

Có những cây cột và tượng bị gãy ở đó.

Ngay cả những mảnh vỡ vỡ vụn cũng được mô tả rất chi tiết.

Mặc dù nó chỉ là một mô hình, nhưng tôi có thể cảm nhận được rằng một trận chiến phi thường đã diễn ra ở đây với quy mô lớn.

"Có thể nào...?"

Charlotte nhìn viên chỉ huy, người này gật đầu.

"Vâng."

Khoảng sân rộng lớn của Lâu đài Ma vương.

"Đây là nơi Ragan Artorius và Ma vương chiến đấu."

Ở trung tâm của Lâu đài Ma vương, nơi anh hùng và Ma vương đụng độ.

Charlotte và tôi không chứng kiến trận chiến, nhưng chúng tôi nghe thấy một âm thanh chói tai nghe như thế giới sụp đổ.

Charlotte khẽ rùng mình, và tôi lặng lẽ nuốt nước bọt.

Dấu vết của Ma vương.

Charlotte có một ý nghĩ mơ hồ rằng việc chạm vào chúng có thể giúp cô hiểu rõ hơn hoặc giải quyết tình trạng hiện tại của mình.

"Ta cần xem nơi này."

Vì vậy, thật tự nhiên khi Charlotte nói điều đó.

***

Lâu đài Ma vương rất rộng lớn, vì vậy mỗi người chúng tôi cưỡi một con ngựa để đi vòng quanh.

Tôi đã học cưỡi ngựa ở Temple, vì vậy tôi có thể xoay sở mà không gặp khó khăn gì.

Lâu đài Ma vương là một khu vực nghiên cứu, vì vậy không ai sống ở đó trừ khi họ có một nhiệm vụ đặc biệt.

Do đó, có một ngôi làng lớn được gọi là đồn trú bao quanh Lâu đài Ma vương.

Không thể biết liệu có một ngôi làng quỷ gần Lâu đài Ma vương như Thủ đô Đế quốc hay không. Nếu không có, thì không bao giờ có, và nếu có, các dấu vết sẽ biến mất hoàn toàn trong chiến tranh.

"Những khu vực nào đã được đảm bảo an toàn cho đến nay?"

Người chỉ huy trả lời câu hỏi của Charlotte.

"Tất cả các tòa nhà phụ trợ đã được bảo vệ an toàn, và chúng tôi đã xác nhận rằng không có cạm bẫy nào đang hoạt động ở phần trên mặt đất của Lâu đài Ma vương. Tuy nhiên, phần dưới lòng đất vẫn rất nguy hiểm, vì vậy hãy hạn chế đến đó. Miễn là mọi người không đến đó. Đừng đi quá sâu dưới lòng đất, mọi người sẽ có thể di chuyển tự do mà không gặp vấn đề gì nghiêm trọng."

Điều đó có nghĩa là không có gì thu được từ khu vực trên mặt đất của Lâu Đài Ma vương.

Để khám phá những gì tôi cần biết, tôi có phải đi xuống lòng đất không? Charlotte hỏi người chỉ huy một câu hỏi khác khi cô dắt ngựa đi bên cạnh ông ta.

"Đã có nhiều binh lính mắc bẫy chưa?"

"Không chỉ binh lính. Các kiếm lâm viên, hiệp sĩ và thậm chí cả pháp sư giàu kinh nghiệm đều đã bị bắt. Nếu họ chỉ bị thương thì còn may, nhưng một số người đã bị phá hủy tâm trí bởi bẫy ma thuật tinh thần. Đó là lý do tại sao chúng tôi thậm chí còn thận trọng hơn khi khám phá khu vực dưới lòng đất."

"Hmm ta thấy."

Đây không phải là một số ngục tối ở giữa hư không - đây là những cái bẫy trong Lâu đài Ma vương.

Charlotte im lặng khi đề cập đến sự nguy hiểm của việc giả mạo chúng, có thể dẫn đến tử vong hoặc tàn tật.

Đặt vấn đề của Bertus sang một bên, Lâu đài Ma vương không phải là một nơi đặc biệt an toàn.

Người chỉ huy đã nhiều lần cảnh báo chúng tôi không được mạo hiểm vào khu vực dưới lòng đất, vì nó chưa được bảo đảm an ninh đầy đủ.

Nhưng tôi, Charlotte và Tana có thể có cùng suy nghĩ: nếu có bất kỳ manh mối nào, chúng sẽ được tìm thấy dưới lòng đất.

Chúng tôi nhanh chóng đến lối vào của Lâu đài Ma vương nguy nga và tráng lệ.

Cô gái được cho là con tin tội nghiệp bị bắt đến Lâu đài Ma vương hóa ra lại là một Công chúa. Ngay khi được giải cứu, cô đã có linh cảm rằng mình sẽ chết.

Tôi đã có được một cuộn giấy [dịch chuyển tức thời] khi trở về cùng Dyrus và chạy hết tốc lực trên lưng ngựa để thoát khỏi tay các hiệp sĩ của gia đình Công tước Sallerian.

Nếu tôi không ở đó, Charlotte đã chết rồi.

Charlotte đang nghĩ gì vậy?

Cô ấy có nghĩ về nỗi sợ hãi, đau đớn và khoảng thời gian khủng khiếp mà cô ấy đã phải chịu đựng không?

"..."

Tuy nhiên, biểu hiện của Charlotte, mà tôi thoáng thấy, có vẻ đầy đau khổ. Có vẻ như cô ấy không nghĩ về sự tức giận hay đau đớn.

Tôi biết cô ấy đang nghĩ gì mà không cần hỏi.

Chắc hẳn cô ấy đang nghĩ về Valier.

Anh đã cứu cô, nhưng rồi đột ngột biến mất. Họ trao đổi thư từ một thời gian, nhưng sau đó cô ấy tự cắt đứt liên lạc.

Giờ đây, cô phải suy nghĩ về danh tính thực sự của anh giữa nỗi đau của mình.

Và tôi, với tư cách là Reinhardt, đã ở bên cạnh Charlotte vào lúc đó.

"Chúng ta hãy đi vào."

Charlotte, người đã xuống ngựa, nói với vẻ vui vẻ gượng gạo.

***

Con đường dẫn đến sân của Lâu đài Ma vương không quá phức tạp. Chỉ là quy mô của nơi này quá đồ sộ nên chúng tôi phải đi qua những hành lang dài, rộng và nhiều sảnh.

Vẫn còn dấu vết của trận chiến bên trong lâu đài.

"Đương nhiên... Điện hạ biết rõ hơn ai hết... Sau khi Ma Vương chết, tất cả yêu ma đều đầu hàng."

"Ta hiểu rồi."

Khi người chỉ huy đi qua lầu đài, ông ta chỉ ra tàn tích của trận chiến bên trong các sảnh lớn.

"Hầu hết các dấu vết ngài nhìn thấy trong cung điện là từ nhóm của anh hùng."

"Ah ta hiểu."

Cánh cổng của Lâu đài Ma vương vẫn chưa sụp đổ cho đến khi Ma vương qua đời.

Và sau khi đầu hàng, tất cả các trận chiến đều dừng lại, vì vậy không có xung đột giữa lực lượng Ma vương và lực lượng Đồng minh trong cung điện.

Đồ đạc bị hỏng, những bức tượng vỡ vụn và những bức tường bị sập là kết quả của cuộc đối đầu giữa lực lượng của Ma vương và nhóm anh hùng trong cung điện.

Người chỉ huy đã đưa ra nhiều lời giải thích khác nhau khi ông đi qua cung điện.

Có một cảm giác tự hào trong giọng điệu của ông ấy.

Chiến thắng vĩ đại của nhân loại.

Và Lâu đài Ma vương là một nơi giống như bảo tàng ghi lại chiến thắng đó.

Có vẻ như vậy, và lời nói của ông ấy không hoàn toàn sai.

Đứng trước bức tường đổ sập ở nơi hắc là phòng ăn, người chỉ huy nói. Bất ngờ thực hiện một cái cúi đầu nhỏ trước mặt nó.

Một bông hoa trắng duy nhất được đặt ở nơi anh ấy đã cúi đầu.

"Xác của Ragdna Olfi được tìm thấy ở đây."

Nơi phát hiện thi thể của một đồng chí anh hùng.

Sau khi Ma vương chết, họ hắc đã thu thập tất cả các thi thể, vì vậy xác của các thành viên trong nhóm của anh hùng sẽ được tìm thấy rải rác khắp Lâu đài Ma vương.

Các địa điểm nơi các thi thể được tìm thấy cũng sẽ được ghi lại.

"Và đằng kia, một trong Tứ Thiên Vương, Arkirion, được tìm thấy đã chết bên cạnh anh ta."

—Ragdna Olfi.

Tiên phong của nhóm anh hùng.

Tôi chưa bao giờ nghe nói về Tứ Thiên Vương hay Arkirion, vì tôi đã không đưa họ vào câu chuyện của mình.

Những gì tôi đã thiết lập là khi cả nhóm đánh bại Tứ Thiên Vương từng người một, họ cũng chết từng người một.

Và cuối cùng, chỉ còn lại Ragan Artorius đối mặt với Ma vương.

Câu chuyện sáo rỗng về việc chết từng người một khi họ đánh bại Tứ Thiên Vương là điều mà tôi vừa mới nghĩ ra, không có bất kỳ suy nghĩ cụ thể nào đằng sau nó.

Có lẽ có một câu chuyện đằng sau việc từng người trong số Tứ Thiên Vương đối mặt với nhóm của anh hùng từng người một.

Đó là một cái gì đó tôi không thể biết bây giờ.

Saviolin Tana và Charlotte đi theo người chỉ huy và cúi đầu im lặng tại chỗ một lúc, và tôi cũng vậy.

Mặc dù nó không giống như du lịch, nhưng chỉ huy dẫn chúng tôi như thể đó là nhiệm vụ của ông ta.

Lần này, đó là một hành lang đồ sộ chứ không phải là một hội trường. Ở đó cũng vậy, một bông hoa trắng tươi đã được đặt, như thể nó đã không ở đó lâu.

Hình như ngày nào cũng có người mang hoa đến. Những cây cột trong hành lang đã sụp đổ, và đầu đó trong số những cây cột đã đổ, người chỉ huy lại trầm ngâm.

"Xác của Mullerun được tìm thấy ở đây."

Một pháp sư trong nhóm anh hùng.

"Cùng với cơ thể của Nữ hoàng Succubus Reyna, một trong Tứ Thiên Vương."

—Nữ hoàng Succubus Reyna.

Mẹ của Airi.

Đó không phải là một cái tên xa lạ, vì vậy nó không phải là một cái tên tiếp cận với một ý nghĩa không trọng lượng.

Người chỉ huy nói trong khi nhìn chăm chăm vào dấu vết của sự sụp đổ.

"Nữ hoàng Succubus Reyna là một vấn đề nghiêm trọng. Vào những đêm khi cô ấy phát huy sức ảnh hưởng của mình, hàng chục ngàn binh lính sợ hãi bị mê hoặc bởi những giấc mơ của cô ấy và không thể ngủ được. Những người không thể cưỡng lại giấc ngủ và ngủ thiếp đi thường không bao giờ tỉnh dậy."

Ông ta nhấn mạnh nhiều lần rằng nỗi sợ hãi thực sự của Nữ hoàng Succubus là bản chất sức mạnh của cô ta là thao túng giấc mơ.

Mặc dù cô ấy không thể đi vào tâm trí của những người có ý chí mạnh mẽ hoặc những người đã được huấn luyện chống lại ma thuật, nhưng vô số binh lính không có sức đề kháng như vậy đã trở thành nạn nhân bất lực trong giấc mơ của cô ấy.

"Trên thực tế, ngoại trừ Larken Simonstet, Nữ hoàng Succubus và đồng loại của cô ấy có lẽ đã giết nhiều binh lính đồng minh nhất."

Khi nghe đến cái tên Larken Simonstit, Saviolin Tana hơi nao núng.

Đó có phải là một sai lầm?

Người chỉ huy nói một lần nữa và đi về phía trước.

"Tôi nghĩ vấn đề là cô ấy đã khuếch đại Ma thuật của mình vượt quá giới hạn của nó để cứu những người bạn đồng hành của mình khỏi Ma thuật quyền rũ mạnh mẽ của Nữ hoàng Succubus."

Chỉ huy, Bá tước Alfred, sau đó đi đến từng nơi tìm thấy thi thể của nhóm anh hùng.

Mục đích ban đầu là để xem nơi Ragan Artorius và Ma vương Valier đã chiến đấu, nhưng Charlotte không nói gì nhiều.

Như thể nhiệm vụ của cô ấy là kiểm tra những người đã cứu mạng cô ấy.

Đi qua nơi mà giáo sĩ Sheidin đã chết, họ đến nơi mà Kiếm sĩ Quỷ Seijazaria, người được cho là một trong hai người cuối cùng còn lại, đã chết. Người chỉ huy buông một tiếng thở dài buồn bã.

"Tại đây, người ta đã tìm thấy thi thể của Đệ nhất Thiên vương, Larken Simonstit và Kiếm sĩ Quỷ Seijazaria. Người ta cho rằng ngay sau đó, trận chiến giữa Ragan Artorius và Ma vương đã diễn ra."

—Larken Simonstit.

Tôi nghe Airi nói rằng chúng tôi đã học kiếm thuật từ anh ấy. Tôi là một kẻ lười biếng, còn Airi là một học sinh danh dự.

Tất nhiên, tôi không biết nhiều về anh ta.

"..."

Tuy nhiên, Saviolin Tana chăm chú nhìn vào hiện trường nơi chắc chắn đã diễn ra một trận chiến đáng kinh ngạc, vẻ mặt cô căng thẳng.

"Tôi muốn giết hắn ta bằng chính đôi tay của mình."

Đầu ngón tay của Saviolin Tana khẽ run lên.

Cả Charlotte và chỉ huy đều không nói gì. Có vẻ như họ đã biết.

Rõ ràng tôi là người duy nhất không biết tại sao Saviolin Tana lại nói như vậy.

Cảm nhận được sự bối rối của tôi, cô ấy nở một nụ cười buồn vui lẫn lộn.

"Anh ấy là sư phụ của tôi."

"Cái gì!?"

Tôi chết lặng trước câu nói hoàn toàn bất ngờ.

Charlotte và chỉ huy nhìn chăm chăm vào tôi.

"Không... Cô học kiếm thuật từ một con quỷ à?"

"...?"

"Hửm?"

Saviolin Tana khoanh tay và khẽ lắc đầu.

"Tôi đoán là cậu không biết. Chà, có thể cậu không biết nhưng... Có thể đấy. Larken Simonstite là con người."

Một trong Tứ Quý Vương hàng đầu thực sự là con người?

Quai hàm của tôi hạ xuống.

Nó không phải là một vấn đề lớn để không biết điều này? May mắn thay, là một đứa trẻ mồ côi, tôi có thể bỏ qua nó.

"Một kẻ phản bội của Đế chế đáng bị nhai và giết."

Đôi mắt của Saviolin Tana bùng lên một cơn thịnh nộ thâm lặng.

Nghĩ kĩ thì.

'Đúng. Hoàng tử và công chúa đã học kiếm thuật từ Bá tước Larken Simonstite, cựu Thiên vương đầu tiên.'

Danh hiệu Bá tước.

Nghĩ lại, nó có vẻ phù hợp với một hiệp sĩ, phải không?

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading